

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

26 kwietnia 2024 roku
Piątek – godz. 19:00

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

GRANDIOSO **Zee Zee gra SCHUMANNA**

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
im. M. Karłowicza w Szczecinie

Zee Zee (Zhang Zuo) fortepian
Tomáš Brauner dyrygent

W programie:

ANTONÍN DVOŘÁK
Uwertura koncertowa „Na łonie przyrody” op. 91 [15’]

ROBERT SCHUMANN
Koncert fortepianowy a-moll op. 54 [30’]
– Allegro affettuoso
– Intermezzo. Andantino grazioso
– Allegro vivace

/przerwa/

BOHUSLAV MARTINŮ
Symfonia nr 4 H. 305 [35’]
– Poco moderato
– Scherzo. Allegro vivo – Trio (Moderato) – Allegro vivo
– Largo
– Poco allegro

ZEE ZEE

Wyjątkowa postać w młodym pokoleniu pianistów, której grę opisywano jako „pełną entuzjazmu i uroku, promieniującą młodzieńczą witalnością” (Chinese Gramophone). Jej „klarowne, wyraziste i w najwyższym stopniu poruszające interpretacje” uznano za coś, co „jest w stanie przenieść nas do innej rzeczywistości” (Belgischer Rundfunk), jej dojrzały artyzm okrzyknięto „potężnym, pełnym pasji i porywającym przejawem czystej Sztuki” (Los Angeles Times). Pianistka regularnie współpracuje z uznanymi dyrygentami – znaleźli się wśród nich Neeme Järvi, Paavo Järvi, Charles Dutoit, Yan Pascal Tortelier, Marin Alsop, Alondra de la Parra, Xian Zhang, Jun Märkl, Jonathan Bloxham, Christoph Koncz, Michał Nesterowicz, Domingo Hindoyan, Robert Treviño i Julian Rachlin. Gościła z recitalami m.in. w Wigmore Hall w Londynie, De Doelen w Rotterdamie, Kennedy Center w Waszyngtonie, Lincoln Center w Nowym Jorku, Casa da Música w Porto, Esplanade w Singapurze i na festiwalach w Aspen, Hongkongu i Lucernie.

Jako zapalona kameralistka Zee Zee tworzy ze skrzypaczką Esther Yoo i wiolonczelistą Narekiem Hakhnazaryanem trio Z.E.N. – ów zespół występuje praktycznie na całym świecie. Jest również założycielką i dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Festiwalu Z+, który każdej wiosny odbywa się w Szanghaju – jest to jeden z największych i najbardziej cenionych azjatyckich festiwali muzyki kameralnej. W 2019 roku firma Deutsche Gramophone opublikowała jej pierwszy album – zawiera on m.in. Koncert fortepianowy G-dur Ravela i II Koncert fortepianowy A-dur Liszta, nagrane z Philharmonia Orchestra pod batutą Paavo Järvięgo. Jej solowa płyta „Journey” (Decca), na której znalazły się utwory Liszta, Wagnera i Schönberga, ukazała się w 2022 roku.

Zee Zee otrzymała pierwsze nagrody na China’s First International Piano Concerto Competition, Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Giny Bachauer i Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Władimira Kraineva. Była także laureatką Konkursu im. Królowej Elżbiety w 2013 roku.

TOMÁŠ BRAUNER

Czeski dyrygent, laureat Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego im. Dimitrisa Mitropoulosa w Atenach. Jest jednym z najchętniej dziś angażowanych dyrygentów swego pokolenia. Obecnie pełni funkcję pierwszego dyrygenta i dyrektora artystycznego Praskiej Orkiestry Symfonicznej (FOK), najlepszej orkiestry Republiki Czeskiej z prawie stuletnią tradycją muzyczną; jest nadto pierwszym dyrygentem gościnnym Orkiestry Filharmonii im. Bohuslava Martinů w Złinie.

W czasie swej artystycznej kariery był pierwszym dyrygentem Orkiestry Filharmonii w Pilźnie (2013–2018), głównym dyrygentem gościnnym Orkiestry Symfonicznej Radia Praskiego (SOČR, 2014–2018) oraz pierwszym dyrygentem wspomnianej Orkiestry Filharmonii im. Bohuslava Martinů (2018–2021). Regularnie współpracuje z zespołami europejskimi – są wśród nich Münchner Symphoniker, Nürnberger Symphoniker, Deutsche Radio Philharmonie, Narodowa Orkiestra Radia Rumuńskiego, ateńska Orchestra of Colours, Filharmonia Krakowska, Czeska Narodowa Orkiestra Symfoniczna (ČNSO), Filharmonia Praska (PKF), Praska Orkiestra Kameralna oraz zespoły filharmoniczne w Ostrawie, Ołomuńcu i Koszycach.

W 2008 roku Tomáš Brauner zadebiutował w Operze Narodowej w Pradze dyrygując „Otellem” Verdiego. Od tego czasu prowadził tam wiele spektakli (m.in. „Don Kichota” Massenet’a, „Cyrylika sewilskiego” Rossiniego, „Cyganerię” i „Toskę” Pucciniego, „Nabucco” Verdiego, „Carmen” Bizeta i „Czarodziejski flet” Mozarta). Przygotował również spektakle operowe w teatrach w Ostrawie, Pilźnie oraz w Palacio de Bellas Artes w Mexico City. W 2019 roku prowadził nową produkcję „Opowieści Hoffmanna” Offenbacha w Słowackim Teatrze Narodowym w Bratysławie. Tomáš Brauner pojawia się często na muzycznych festiwalach – m.in. na Festiwalu Richarda Straussa w Garmisch Partenkirchen, Międzynarodowym Festiwalu „Kissinger Sommer” w Bad Kissingen, Praskiej Wiośni, Międzynarodowym Festiwalu Operowym „Smetanova Litomyšl” i Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym w Českým Krumlovie.

GRANDIOSO Zee Zee gra SCHUMANNA

Otakar Šourek, biograf **Antonína Dvořáka** (1841–1904), podkreślał jego głęboką religijność – przejawiała się ona między innymi w tym, że kompozytor w naturze widział niezgłębione dzieło Boskiej woli; zarazem (w nieco panteistycznym sensie) postrzegał samą naturę jako dawczynię życia we wszelkich jego aspektach: zarówno pięknych, jak i odstręczających. Niewątpliwie taki światopogląd pięćdziesięcioletniego kompozytora wpłynął na pomysł stworzenia cyklu uwertur koncertowych – tak powstał tryptyk „Natura, życie i miłość”. Owe trzy utwory łączy wiele wspólnych motywów muzycznych, ostatecznie jednak mistrz postanowił je rozdzielić, nadając im kolejne numery opusowe. Pierwsza z uwertur to **Na łonie przyrody** („V přírodě”, 1891 – kolejnymi są „Karnawał” i „Otello”), ofiarowana Uniwersytetowi w Cambridge w podzięk za przyznany kompozytorowi honorowy doktorat.

Jest to utrzymane w formie sonatowej „zachwycające »tableau«, przesyczone świeżością wiosennej idylli. Wyraźnie bukoliczny ton przejawia się w jasnych, intensywnych barwach instrumentalnych; całość zwarta i wzniosła zarazem, pełna wybornych detali, wywiedziona została z podstawowego motywu o niezwykłym wręcz uroku” – pisał po prawykonaniu jeden z recenzentów czasopisma „Dalibor”. (15’)

Koncert fortepianowy a-moll op. 54 (1845) **Roberta Schumanna** (1810–1856) należy do najbardziej znanych koncertów okresu romantyzmu przeznaczonych na ten instrument. Jego powstanie poprzedzała nieudana próba stworzenia trzech innych dzieł tego gatunku. Dopiero żona kompozytora, pianistka Clara Wieck, przekonała go do rozwinięcia Fantazji a-moll na fortepian i orkiestrę (1841) w pełnowymiarowy koncert, którego stała się pierwszą

wykonawczynią, później zaś grała go z upodobaniem w całej niemal Europie, walnie przyczyniając się do jego popularyzacji. Imię Clary (Chiary, jak ją z włoska zwykł nazywać Schumann) zostało uwiecznione w głównym motywie, opartym na dźwiękach *c-h-a-a*, nieustannie powracającym w całym utworze.

Po krótkim a burzliwym wstępie pierwszy, liryczny temat wprowadza obój, po czym powtarza go fortepian, aż wreszcie pojawia się myśl poboczna. W części pierwszej (Allegro affettuoso) kompozytor prowadzi słuchacza od nastroju do nastroju; zwróćmy uwagę na najbardziej poetycki fragment: utrzymamy w tonacji durowej dialog fortepianu i klarnetu, delikatnie wsparty brzmieniem instrumentów smyczkowych. Po rozbudowanej kadencji, która od śpiewności zmierza ku jawnej wirtuozerii, temat główny zyskuje charakter marsza i podąża ku uroczystemu zakończeniu. Niewielkie rozmiarami, pogodne i wolniejsze ogniwo drugie (Intermezzo. Andantino grazioso) otwiera i zamyka dialog między solistą a orkiestrą: pojawia się tu pełna uczucia i ekspresji pieśń smyczków, z charakterystyczną dominacją partii wiolonczel. Części tej kompozytor przydał rolę łącznika prowadzącego do rozbudowanego finału (Allegro vivace). Pod jej koniec słyszymy doskonale już znany temat główny części pierwszej, który w nowym oświetleniu objawia się w części ostatniej – pełnej energii, motorycznej i rytmicznie nader skomplikowanej, całkowicie już zdominowanej przez solistę i zwieńczonej pogodnym, beztróskim walcem.

Dopowiedzmy jeszcze, że swoistą odpowiedzią na dzieło Schumanna jest utrzymany w tej samej tonacji sławny koncert fortepianowy Edvarda Griega (1868). (30’)

Lata 1941–1953 czeski kompozytor **Bohuslav Martinů** (1890–1959) spędził w Stanach Zjednoczonych. Pomimo wydarzeń związanych z wojną i sytuacją polityczną w powojennej Czechosłowacji (a także zmagania z nękającą go depresją) w ciągu pierwszych pięciu lat owego pobytu napisał aż dwadzieścia pięć dzieł. **IV Symfonia** (1945), uchodząca powszechnie

za najlepszą z sześciu, stanowiła znak przezwyciężania kryzysu i chwilowego powrotu optymizmu. Jest to chyba jedno z najbardziej pogodnych dzieł Martinů. Trudno je zrozumieć bez owego historycznego kontekstu końca wojny i kapitulacji Niemiec – symfonia wydaje się zapisem siedmiu lat poprzedzających powstanie dzieła: od złowrogich dźwięków początku, przez walkę i marzenia aż do tryumfalnego finału.

Część pierwszą (Poco moderato) otwiera brzmienie poniekąd impresjonistyczne – po nim następują dość zabawne motywy instrumentów dętych, opisywane jako „ptasia muzyka”. Rolę przetworzenia pełni przekształcanie krótkich fraz i motywów, prowadzące do rozbudowanej kody. Być może kompozytor zawarł tu wspomnienie spokojnego i beztroskiego życia przed wojną – miejscami wyczuwa się już jednak ton nieco złowróżbny...

W części drugiej (Allegro vivo – Moderato – Allegro vivo), pełniącej funkcję scherza, słyszymy melodię wprowadzoną przez fagoty i trąbki, przejętą następnie przez całą orkiestrę. To marsz, który ustępuje wkrótce pastoralnemu interludium, utrzymanemu w duchu ludowego tańca czeskiego – jest to przypominające styl Anton na Dvořáka trio o nader charakterystycznym rytmie. Po nim powraca początkowa melodia – a wraz z nią pierwotny nastrój.

Skameralizowane ogniwo trzecie (Largo) jest pełne tajemniczego niepokoju. Pojawiający się tu dość ekspansywny temat prowadzi do kulminacji. Uczucie niepewności powraca, jednakże koda przynosi jego przezwyciężenie. Podobna kombinacja nastrojów cechuje finał (Poco allegretto) – głównym środkiem wyrazu jest tutaj bogata kantylena smyczków. Ostatecznie zwycięża ton pogodny: od ciemności początku przechodzimy do uniesienia i końcowego tryumfu. (35')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

05.05.
nd, 19:00

sala symfoniczna

FILM-HARMONY
W starym kinie | Czerwie Band

West Side Sinfonietta
Czerwie Band

Program:
muzyka grana na żywo do oryginalnego przedwojennego filmu polskiego „Bestia”

10.05.
pt, 19:00

sala symfoniczna

FILM-HARMONY
WILLIAMS | Harry Potter

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Maria Sydor dyrygent

Program:
J. WILLIAMS, P. DOYLE, A. DESPLAT – Harry Potter
J. POWELL – Jak wytresować smoka
P. DUKAS – Uczeń czarnoksiężnika

26. April 2024
Freitag – 19:00 Uhr

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

GRANDIOSO Zee Zee spielt SCHUMANN

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Zee Zee (Zhang Zuo) Klavier
Tomáš Brauner Leitung

Im Programm:

ANTONÍN DVOŘÁK
Konzertouvertüre „In der Natur“ op. 91 [15’]

ROBERT SCHUMANN
Klavierkonzert a-Moll op. 54 [30’]
– Allegro affettuoso
– Intermezzo. Andantino grazioso
– Allegro vivace

/Pause/

BOHUSLAV MARTINŮ
Sinfonie Nr. 4 H. 305 [35’]
– Poco moderato
– Scherzo. Allegro vivo – Trio (Moderato) – Allegro vivo
– Largo
– Poco allegro

ZEE ZEE

Zee Zee ist einzigartig in der jungen Generation von Pianisten. Ihr Spiel wurde beschrieben als „voller Zauber und Enthusiasmus, strahlend von jugendlicher Vitalität“ (Chinese Gramophone), ihre „leuchtenden, expressiven und in höchstem Maße anrührenden Interpretationen“ wurden dafür gerühmt, „dass sie uns zu einer anderen Wirklichkeit führen“ (Belgischer Rundfunk), während ihre gestalterische Reife bejubelt wurde als „eine kraftvolle, leidenschaftliche und unwiderstehliche Verkörperung eines reinen Künstlertums“ (Los Angeles Times).

Die Pianistin arbeitet regelmäßig mit namhaften Dirigenten zusammen, darunter mit Neeme Järvi, Paavo Järvi, Charles Dutoit, Yan Pascal Tortelier, Marin Alsop, Alondra de la Parra, Xian Zhang, Jun Märkl, Jonathan Bloxham, Christoph Koncz, Michał Nesterowicz, Domingo Hindoyan, Robert Treviño und Julian Rachlin. Sie gab Rezitale u.a. in der Wigmore Hall (London), dem De Doelen (Rotterdam), dem Kennedy Center (Washington), dem Lincoln Center (New York), der Casa da Música (Porto), der Esplanade (Singapur) sowie bei den Festspielen in Aspen, Hongkong und Luzern. Als passionierte Kammermusikerin bildet Zee Zee gemeinsam mit der Violinistin Esther Yoo und dem Cellisten Narek Hakhnazaryan das Trio Z.E.N. – dieses Ensemble tritt weltweit auf. Sie ist auch Gründerin und künstlerische Leiterin des Internationalen Festivals Z+, das jedes Frühjahr in Shanghai stattfindet und als eines der größten und renommiertesten Kammermusikfestivals Asiens gilt.

Im Jahre 2019 erschien ihre erste CD (Deutsche Grammophon), die u.a. Ravels Klavierkonzert G-Dur und Liszts Klavierkonzert Nr. 2 A-Dur enthält, aufgenommen mit dem Philharmonia Orchestra und Paavo Järvi. Ihr Solo-Album „Journey“ (Decca) mit Werken von Liszt, Wagner und Schönberg wurde 2022 veröffentlicht.

Zee Zee erhielt erste Preise bei der China's First International Piano Concerto Competition, dem Internationalen Gina-Bachauer-Wettbewerb und dem Internationalen Vladimir-Kraïnev-Wettbewerb. Außerdem war sie 2013 Preisträgerin beim Concours Reine Élisabeth de Belgique.

TOMÁŠ BRAUNER

Tschechischer Dirigent, Preisträger des Internationalen Dimitris-Mitropoulos-Dirigentenwettbewerbs in Athen. Er ist heute einer der gefragtesten Dirigenten seiner Generation. Derzeit ist er Erster Dirigent und künstlerischer Leiter des Prague Symphony Orchestra (Symfonický Orchestr Hlavního Města Prahy FOK), des besten Klangkörpers der Tschechischen Republik mit einer fast hundertjährigen Tradition; überdies ist er Erster Gastdirigent der Bohuslav-Martinů-Philharmonie in Zlín.

Früher war er Erster Dirigent der Pilsner Philharmonie (2013–2018), Erster Gastdirigent des Sinfonieorchesters des Prager Rundfunks (SOČR, 2014–2018) und Erster Dirigent der erwähnten Bohuslav-Martinů-Philharmonie (2018–2021). Regelmäßig arbeitet er mit europäischen Ensembles zusammen, wie den Münchner Symphonikern, den Nürnberger Symphonikern, der Deutschen Radio-Philharmonie, dem Nationalorchester des Rumänischen Rundfunks, dem Orchestra of Colours (Athen), der Krakauer Philharmonie, dem Czech National Symphony Orchestra (ČNSO), der Prague Philharmonia (PKF), und den Ensembles in Ostrava, Olmütz (Olomouc) und Košice.

2008 debütierte Tomáš Brauner an der Prager Nationaloper mit Verdis „Otello“. Seitdem dirigierte er dort zahlreiche Produktionen (u.a. Massenets „Don Quichotte“, Rossinis „Il barbiere di Siviglia“, Puccinis „La Bohème“ und „Tosca“, Verdis „Nabucco“, Bizets „Carmen“ und Mozarts „Zauberflöte“). Außerdem bereitete er Operaufführungen an Theatern in Ostrava, Pilsen (Plzeň) und am Palacio de Bellas Artes in Mexiko-Stadt vor. 2019 leitete er „Hoffmanns Erzählungen“ von Offenbach am Slowakischen Nationaltheater in Bratislava.

Tomáš Brauner gastiert häufig bei Festivals wie dem Richard-Strauss-Festival in Garmisch-Partenkirchen, dem Internationalen Festival „Kissinger Sommer“ in Bad Kissingen, dem Prager Frühling, dem Internationalen Opernfestival „Smetanova Litomyšl“ und dem Internationalen Musikfestival in Český Krumlov.

GRANDIOSO Zee Zee spielt SCHUMANN

Otakar Šourek, der Biograf von **Antonín Dvořák** (1841–1904), hob dessen tiefe Religiosität hervor, die sich u.a. darin äußerte, dass der Komponist in der Natur das unergründliche Werk des göttlichen Willens sah; gleichzeitig betrachtete er (gleichsam in pantheistischem Sinne) die Natur selbst als Geberin des Lebens in all seinen (sowohl schönen als auch abstoßenden) Aspekten. Zweifellos beeinflusste diese Weltanschauung des fünfzigjährigen Komponisten die Idee, einen Zyklus von Konzertouvertüren zu schaffen – so entstand das Triptychon „Natur, Leben und Liebe“. Die drei Stücke sind auch musikalisch-thematisch eng aufeinander bezogen, der Schöpfer beschloss jedoch, sie voneinander zu trennen: Die Ouvertüren bekamen also separate Opusnummern. Die erste trägt den Titel **In der Natur** („V přírodě“, 1891 – gefolgt von „Karneval“ und „Othello“) und ist der Universität Cambridge als Dank für die verliehene Ehrendoktorwürde geschenkt worden.

Das als Sonatensatzform konzipierte Werk ist „ein entzückendes »Tableau«, durchdrungen von der Frische einer Frühlingssidylle. In den hellen, intensiven Farben der Instrumente ist ein deutlich bukolischer Ton zu erkennen; das Ganze, bündig und zugleich erhaben, voller vorzüglicher Details, geht auf ein Grundmotiv von geradezu unbeschreiblichem Charme zurück“, schrieb einer der Rezensenten der Zeitschrift „Dalibor“ nach der Uraufführung. (15')

Das effektvolle **Klavierkonzert a-Moll op. 54** (1845) von **Robert Schumann** (1810–1856) zählt zu den bekanntesten romantischen Werken für dieses Instrument und Orchester. Bereits zuvor unternahm Schumann drei (erfolglose) Kompositionsversuche von Klavierkonzerten. Erst seine Frau, die exzellente Pianistin Clara Wieck, überzeugte ihn davon, die Fantasie a-Moll für Klavier und Orchester (1841) in ein komplettes Konzert umzuformen; sie wurde dessen erste Interpretin und ihre späteren Aufführungen trugen zweifelsohne zur Popularisierung

des Werkes in Europa bei. Das Hauptmotiv *c-h-a-a* bildet eine chiffrierte Hommage an Chiara (d.h. Clara in italienischer Schreibweise, denn so pflegte Schumann seine Gattin zu nennen) und ist in der Partitur in unzähligen Varianten nahezu allgegenwärtig.

Der kurzen und stürmischen Einführung folgt das von der Oboe angestimmte Hauptthema, nachher vom Klavier wiederholt. Das Nebenthema wird wiederum von den Streichern vorgetragen. Im ersten Satz (*Allegro affettuoso*) wechselt der Komponist von Stimmung zu Stimmung; beachtenswert ist die wohl poetischste Passage: der Dialog in einer Dur-Tonart zwischen Klavier und Klarinette, sanft von Streichern begleitet. Nach der umfangreichen Kadenz (die von der Kantabilität ins Virtuosenstum übergeht) erklingt das Hauptthema im marschartigen Abschnitt und mündet in eine feierliche Coda. Auch im bündigen und heiteren Mittelsatz (*Intermezzo. Andantino grazioso*) sind ausdrucksvolle Dialoge zwischen Klavier und Orchester zu finden; bemerkenswert ist der expressive Streichergesang, in dem die Hauptrolle den Celli zuteil wurde. Diesen Satz betrachtete der Komponist als Brücke zum erweiterten Finale (*Allegro vivace*); ehe es beginnt, folgt eine kleine Reprise des Themas aus dem ersten Satz (das auch im Satzlusssatz in variiert Form wiederkehrt). Das vom Soloklavier dominierte Finale ist energievoll und rhythmisch komplex; fröhliche und unbeschwerte Walzermusik krönt das Konzert.

Eine Art Antwort auf Schumanns Werk war bekanntlich das in der gleichen Tonart gehaltene berühmte Klavierkonzert von Edvard Grieg (1868). (30')

Die Jahre 1941–1953 verbrachte der tschechische Komponist **Bohuslav Martinů** (1890–1959) in den Vereinigten Staaten. Trotz der Ereignisse, die mit dem Krieg und der politischen Situation in der Tschechoslowakei der Nachkriegszeit verbunden waren (und trotz der Depression, die ihn plagte), schrieb er in den ersten fünf Jahren des amerikanischen Exils fünfundzwanzig Werke. Seine **Sinfonie Nr. 4** (1945), die als beste der sechs Sinfonien

Martinůs angesehen wird, war ein Signal der Überwindung der Krise und der momentanen Rückkehr des Optimismus. Dies ist tatsächlich eines der heitersten Werke des tschechischen Meisters. Die Vierte Sinfonie ist ohne den historischen Kontext des Kriegsendes und der Kapitulation Deutschlands schwer zu verstehen; die Partitur scheint ein Bericht über die vergangenen sieben Jahre zu sein: von den düsteren Klängen des Anfangs über Kampf und Träume bis hin zum triumphierenden Finale.

Den ersten Satz (Poco moderato) eröffnen quasi-impressionistische Klänge – dann tauchen ziemlich komische Motive der Blasinstrumente auf, die als „Vogelmusik“ bezeichnet werden. Die Rolle der Durchführung spielt die Transformation von kurzen Themen und Motiven, die zu einer ausgedehnten Koda führt. Vielleicht erinnerte der Komponist auf diese Weise an das geruhsame und sorgenfreie Leben vor dem Krieg (an manchen Stellen wird die Musik etwas ominös).

Im zweiten Satz (Allegro vivo – Moderato – Allegro vivo), der ein Scherzo darstellt, führen Fagotte und Trompeten eine Melodie, die dann das gesamte Orchester anstimmt. Dies ist ein Marsch, dem ein pastorales Intermezzo im Geiste des tschechischen Volkstanzes folgt. Der charakteristische Rhythmus dieses Trios knüpft an den Stil von Antonín Dvořák an. Danach erscheint die Melodie des Anfangs wieder – und damit die ursprüngliche Stimmung.

Der quasi kammermusikalische dritte Satz (Largo) klingt etwas beunruhigend und geheimnisvoll. Das expansive Thema, das hier auftaucht, führt zum Höhepunkt. Das Gefühl der Angst kehrt wieder, wird aber in der Coda überwunden. Ein ähnliches Geflecht von Stimmungen ist im letzten Satz (Poco allegretto) zu finden. Als Hauptausdrucksmittel bediente sich der Komponist expressiver Streichkantilenen – mit ihnen betreten wir die Sphäre von Triumph und Freude. (35')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Wir laden Sie zu unseren Konzerten ein:

05.05.
So, 19.00

großer Konzertsaal

FILM-HARMONY
Im alten Kino | Czerwie Band

West Side Sinfonietta
Czerwie Band

Programm:
Live-Musik zum polnischen Stummfilm „Die Bestie“ (1916)

10.05.
Fr, 19.00

großer Konzertsaal

FILM-HARMONY
WILLIAMS | Harry Potter

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin
Maria Sydor Leitung

Programm:
J. WILLIAMS, P. DOYLE, A. DESPLAT – Harry Potter
J. POWELL – Drachenzähmen leicht gemacht
P. DUKAS – Der Zauberlehrling

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT:

KONCERTMISTRZYNI /
KONZERTMEISTERIN
Karolina Hyla-Wybraniec

I SKRZYPCE / 1.VIOLINE
Maria Sakowska
Monika Sawczuk
Edyta Wolańska
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Izabela Wojciechowska
Alina Krzyżewska
Olga Rozmus
Maciej Musiał
Wioletta Borkowska
Anna Majewska
Dominik Gugąła
Marcin Kieruczenko
Maria Nowak

II SKRZYPCE / 2.VIOLINE
Robert Smoliński
Anna Przerwa
Joanna Ostaszewska
Łukasz Górewicz
Magdalena Pajestka
Małgorzata Borowiecka
Miłosz Kosmal
Małgorzata Kazimierczak
Alicja Poręba
Robert Cybulski
Patrycja Kozak

ALTÓWKA / BRATSCHE
Grzegorz Sadowski
Wojciech Mazur
Ewa Jungiewicz
Dominika Kotlicka
Ludmiła Rusin
Izabela Joniec
Magdalena Micke
Luca Persico
Zuzanna Ogorzelec
Aleksandra Majewska

WIOLONCZELA /
VIOLONCELLO
Yesong Lee
Klara Świdrów
Jacek Tomczak
Natalia Wesołowska
Ihor Chilipik
Katarzyna Meisinger
Beata Sawrymowicz

KONTRABAS / KONTRABASS
Karol Nasiłowski
Paweł Jędrzejewski
Michał Mitschke
Wojciech Gunia
Robert Możejewski
Jan Gottschling

FLET / FLÖTE
Joanna Kowalczyk
Paweł Majewski
Filippo del Noce
Anna Wojnowicz-Drężek

OBÓJ / OBOE
Mateusz Żurawski
Katarzyna Rachmaciej
Grzegorz Święciuchowski
Izabela Kokosińska

KLARNET / KLARINETTE
Krzysztof Krzyżewski
Bogusław Jakubowski
Piotr Wybraniec

FAGOT / FAGOTT
Edyta Moroz
Michał Szydłowski

WALTORNIA / HORN
Oleksandr Melnychenko
Dmitrij Wdowiczenko
Katarzyna Sułkowska
Radosław Zamojski

TRĄBKA / TROMPETE
Marcin Olkowski
Sławomir Kuszvara
Bogdan Rymaszewski

PUZON / POSAUNE
Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkur

TUBA
Tomasz Zienkowicz

KOTŁY / PAUKEN
Jorge Luis Valcarcel
Gregorio

PERKUSJA / SCHLAGZEUG
Jacek Wierzychowski
Bogdan Pilak
Wiktoria Kościańska*

FORTEPIAN / KLAVIER
Rafał Kowalczyk*

STROICIEL FORTEPIANU /
KLAVIERSTIMMER
Paweł Kwiatkowski

*gościnnie / als Gast

ANKIETA / FRAGEBOGEN

Powiedz nam, co myślisz o dzisiejszym koncercie.

Zapraszamy Państwa do udziału w anonimowym badaniu publiczności Filharmonii. Mamy świadomość, że nasi odbiorcy zmieniają się i wzrastają wraz z instytucją. Wiedza i zrozumienie potrzeb Melomanów są dla nas kluczowe, by proponowane przez nas programy i działania były dla wszystkich satysfakcjonujące. Stąd potrzeba bliższego poznania Państwa oczekiwań i poziomu zadowolenia. Wasza opinia pomoże nam ulepszyć wydarzenia Filharmonii. Wystarczy wypełnić prostą ankietę i wrzucić ją do urn dostępnych w holu i foyer sali symfonicznej Filharmonii. Dziękujemy

Sagen Sie uns, wie Ihnen das Konzert heute gefallen hat.

Wir möchten Sie einladen, an einer anonymen Befragung des Philharmonie-Publikums teilzunehmen. Unser Publikum – dies sind wir uns bewusst – verändert sich und entwickelt sich stets mit der Institution weiter. Die Bedürfnisse der Zuhörerschaft zu kennen und zu verstehen, ist für uns von zentraler Bedeutung: Wir möchten, dass die von uns angebotenen Programme und Aktivitäten für alle zufriedenstellend sind. Deshalb ist es für uns wichtig zu wissen, wie zufrieden Sie mit uns sind und was Sie von uns erwarten. Ihre Meinungen werden uns helfen, die Veranstaltungen in der Philharmonie zu verbessern. Füllen Sie bitte unseren Fragebogen aus und werfen Sie ihn in eine der Urnen, die sich im Foyer der Philharmonie befinden. Vielen Dank!

WYJĄTKOWE WYDARZENIE

Jedyny zachowany polski film z Polą Negri nakręcony dla warszawskiej wytwórni „Sfinks” z muzyką na żywo - w sali Filharmonii 5 maja 2024, godz. 19:00

GALERIA POZIOM 4

RETROSPEKTYWA: Ryszard Horowitz

5 maja – 25 sierpnia 2024

Często oglądając moje prace ludzie są przekonani, że powstały niedawno i przy użyciu oprogramowania komputerowego. Wiele z nich stworzonych zostało jednak przed rokiem 1990, kiedy nie zdawałem sobie sprawy z istnienia komputerów.

Ryszard Horowitz

Jubileusz osiemdziesiątych piątych urodzin Ryszarda Horowitza to idealna okazja do zorganizowania retrospektywnego przeglądu największych osiągnięć Mistrza.

Wystawa przenosi widza w podróż po różnych etapach twórczości artysty, ukazując jego nieustające dążenie do odkrywania nowych środków wyrazu, prezentując jego podejście do tak różnorodnych tematów jak moda, motoryzacja, emocje, iluzja i futurystyczne spojrzenie na świat. To ponad pięć dekad twórczości jednego z najbardziej wpływowych artystów współczesnych,

Kuratorzy: Karolina Kordys, Janusz Fogler

GALERIA przy CERKWI

Z MIŁOŚCI DO SZCZECINA – wystawa fotografii

11 kwietnia – 19 maja 2024

„Z miłości do Szczecina” to niezwykle spotkanie z fotografią, literaturą i historią Miasta nad Odrą. Prezentowane prace są efektem współpracy wybitnych artystów i pasjonatów kultury, których serce bije dla Szczecina. Od fotografii do literatury, od poezji po prozę – każde zdjęcie przenosi nas w inny zakątek tego pięknego miasta, ukazując jego różnorodność i bogactwo.

Autorzy prezentowanych prac fotograficznych:

- Agnieszka Janucka-Popiołek
- Anna Niemiec
- Monika Szymanik
- Nikola Gawrońska
- Przemysław Krzyżanowski

Projekt w Filharmonii powstał przy współpracy z Moniką Szymanik (Kamienica w Lesie), pomysłodawczynią wydarzenia i kuratorką wystawy.

Galerie są dostępne: soboty i niedziele w godzinach 12.00–16.00 (ostatnie wejście 15.30).

Bilet w cenie 10 zł do kupienia w kasach i biletomacie w holu oraz na stronie Filharmonii: filharmonia.szczecin.pl.

Dla publiczności galeria jest dostępna pół godziny przed koncertem, w przerwie koncertu i po nim (wstęp z ważnym biletem na dane wydarzenie).

Mecenas Roku 2024

Patron Sezonu Jubileuszowego 2023/2024

BMW
Bońkowsy

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii